

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 69

Vydána dne 14. prosince 1961

Cena 40 hal.

OBSAH:

147. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon o hospodaření s byty

147

ZÁKON

ze dne 30. listopadu 1961,

kterým se mění a doplňuje zákon o hospodaření s byty

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 67/1956 Sb., o hospodaření s byty, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 zní:

„⁽¹⁾ Zdravé bydlení je jednou ze životních podmínek každého jednotlivce a tím i základní složkou životní úrovně obyvatelstva měst i venkova. Stát pečuje o zvyšování úrovně obyvatel i na tomto úseku a stará se, aby se s byty správně hospodařilo.

„⁽²⁾ Úkoly s tím spojené zajišťují především místní národní výbory, které mají nejlepší možnost hospodařit s byty na základě posouzení místních podmínek a se znalostí poměrů každého jednotlivého občana, s přihlédnutím k rozvoji národního hospodářství. Při plnění těchto úkolů vytvářejí národní výbory podmínky, aby se na provádění bytové politiky v co největším počtu podíleli pracovníci a společenské organizace, zejména Revoluční odborové hnutí, a aby přitom byla plně uplatněna iniciativa a aktivita občanů.“

2. § 4 zní:

„Rozpočtové, hospodářské a jiné organizace socialistického sektoru (dále jen „organizace“),

které mají podnikové byty (§ 77 odst. 1), vedou pro každou obec, v níž jsou tyto byty, seznamy uchazečů, kteří jsou jejich zaměstnanci a v obci trvale pracují.“

3. § 8 zní:

„⁽¹⁾ Lidová bytová družstva (dále jen „družstva“) vedou pro každou obec, v níž mají své družstevní byty, seznam uchazečů, kteří jsou členy družstva.

„⁽²⁾ V obcích uvedených v § 3 odst. 2 zapisí družstvo do seznamu uchazeče, kteří nemají v obci vlastního bytu, jen tehdy, jestliže jsou členy družstva a v obci trvale pracují.

„⁽³⁾ O stavebních bytových družstvech a bytech v jejich domech platí zvláštní předpisy.“

4. § 9 odst. 3 zní:

„⁽³⁾ Mají-li se v časovém údobí, na něž se sestavuje pořadí, přidělovat též byty pracovníkům nezbytných služeb (§ 82 č. 2), zapisí místní národní výbor do zvláštní skupiny v místním pořadníku uchazeče, jejichž pobyt v obci je nezbytně nutný pro zajištění veřejných služeb, a to v takovém pořadí, které odpovídá významu jejich práce, a podle jejich bytové potřeby.“

5. § 18 zní:

„⁽¹⁾ Místní národní výbor přiděluje byty uchazečům zapsaným do pořadníku, a to podle pořadí

uchazečů, přihlížejí však zároveň k tomu, aby byt byl počtem i rozměry místností vzhledem k počtu příslušníků uchazečovy domácnosti i vzhledem k místním poměrům přiměřený uchazečově bytové potřebě.

⁽¹⁾ Osobě, jež není zapsána do pořádku, lze přidělit náhradní byt,

1. jestliže má svůj dosavadní byt vyklidit na příkaz k vyklizení (§ 42 odst. 1) nebo na příkaz stavebního úřadu;

2. byla-li o svůj byt připravena živelní pohromou.

⁽³⁾ Osobě, jež není zapsána do pořádku, lze přidělit byt,

1. jde-li při prvním přidělení o uchazeče,

a) pro něhož organizace, ve které pracuje, v dohodě se závodním výborem základní organizace Revolučního odborového hnutí provedla takové stavební úpravy, kterými se získá byt z prostor sloužících k jiným účelům než k bydlení nebo nezpůsobilých k bydlení;

b) jestliže dal místní národní výbor souhlas, aby vlastním nákladem provedl takovou stavební úpravu, kterou se získal byt z prostor sloužících k jiným účelům než k bydlení nebo nezpůsobilých k bydlení;

2. jde-li o osobu, již je nutno přidělit byt ve státním zájmu;

3. jde-li o osobu, která dobrovolně uvolní svůj byt. V tomto případě lze však přidělit byt nejvýše stejné hodnoty a vybavení, ale s menším úhrnem podlahové plochy obytných místností.“

6. § 22 zní:

„Nedojde-li mezi nájemníkem, jestliže byl byt přidělen, a vlastníkem domu k dohodě o nájemném a vedlejších platech spojených s užíváním bytu, rozhodne o nich místní národní výbor.“

7. § 24 včetně nadpisu zní:

„Seznamy volných a přidělených bytů

⁽¹⁾ Místní národní výbory vedou seznamy všech nově vystavěných, zřízených a uvolněných bytů, které jsou oprávněny přidělovat. Současně s přidělením bytu vyznačí v seznamu osobu, které byl byt přidělen, datum a důvod přidělení. Byty podnikové a byty přidělené pracovníkům nezbytných služeb vedou v seznamu odděleně.

⁽²⁾ Organizace a družstva vedou seznamy volných a přidělených podnikových bytů (§ 77 odst. 1) a družstevních bytů (§ 6 odst. 1 a 2).

⁽³⁾ O seznamech volných a přidělených bytů platí obdobně ustanovení § 15.“

8. § 25 odst. 2 č. 1 a 2 znějí:

„⁽²⁾ Tato lhůta se počítá

1. u bytu, který je jeho uživatel povinen vyklidit na příkaz k vyklizení (§ 42 odst. 1), nebo u něhož byl prohlášen nájemní poměr za zrušený (§ 23), ode dne, kdy se příkaz k vyklizení nebo rozhodnutí o zrušení nájemního poměru staly vykonatelnými;

2. u bytu, u něhož jsou prováděny stavební změny nebo úpravy podle příkazu stavebního úřadu nebo s jeho souhlasem, od povolení k užívání.“

9. § 27 zní:

„Přidělovací právo místního národního výboru se nevztahuje

1. na byty vystavěné stavebními bytovými družstvy (§ 6 odst. 3);

2. na byty vystavěné v podnikové bytové výstavbě z vlastních volných prostředků podniků a z jiných zdrojů, kterých je možno podle platných předpisů k tomuto účelu použít;

3. na byty vystavěné v bytové výstavbě jednotlivých zemědělských družstev;

4. na vojenské byty;

5. na domovnícké byty;

6. na byt v rodinném domku, prohlásí-li vlastník domku místnímu národnímu výboru zároveň s ohlášením bytu nebo do 8 dnů poté, kdy se stal vykonatelným příkaz k vyklizení, že se do 15 dnů do bytu nastěhuje nebo že v této lhůtě v něm ubytuje své ženaté (vdané) dítě, nebo nejde-li o obec uvedenou v § 3 odst. 2, své rodiče.“

10. § 31 zní:

„Vlastník domu může dát do užívání byt domovníkovi a sjednat s ním pracovní poměr jen se souhlasem místního národního výboru.“

11. § 33 zní:

„Přivolení místního národního výboru se nevyžaduje ke směnám bytů stavebních bytových družstev (§ 6 odst. 3) a podnikových bytů vystavěných v podnikové bytové výstavbě z vlastních volných prostředků podniků a jiných zdrojů, kterých je možno podle platných předpisů k tomuto účelu použít, bytů v domech jednotlivých zemědělských družstev, vojenských bytů a bytů ministerstva vnitra. Přivolení ke směně je však zapotřebí, je-li takovým bytem toliko jeden z bytů, jež mají být směněny.“

12. § 34 zní:

„Souhlasu vlastníka domu je třeba ke směnám bytů stavebních bytových družstev, bytů vystavěných v podnikové bytové výstavbě z vlastních volných prostředků podniků a z jiných zdrojů, kterých je možno k tomuto účelu použít, bytů v domech

*) Zákon č. 27/1959 Sb., o družstevní bytové výstavbě.

jednotných zemědělských družstev, podnikových bytů a družstevních bytů, jakož i ke směně pronajaté části bytu vlastníka rodinného domku (§ 32 odst. 2).“

13. § 39 zní:

„(1) Ke směně vojenských bytů je třeba přivolení náčelníka. Nevyžaduje se však souhlasu vlastníka domu.

(2) Jde-li o směnu vojenských bytů, které jsou v různých obcích, dá náčelník přivolení ke směně tehdy, jestliže směna je v souladu se zájmy plnění služebních povinností a odpovídá plánu ubytování zpracovanému ministerstvem národní obrany.

(3) O právních důsledcích přivolení ke směně vojenských bytů platí obdobně ustanovení § 35 a 36. Rovněž ustanovení § 37 a 38 vztahuje se přiměřeně i na směny vojenských bytů.“

14. § 43 zní:

„(1) Uživatel bytu může se z rozhodnutí místního národního výboru, kterým se vydává příkaz k vyklizení, odvolat do 15 dnů. Vlastník domu se však může odvolat jen tehdy, týká-li se příkaz k vyklizení bytu stavebního bytového družstva, bytu vystavěného v podnikové bytové výstavbě z vlastních volných prostředků podniku a z jiných zdrojů, kterých je možno k tomuto účelu použít, bytu v jednotném zemědělském družstvu, podnikového bytu, vojenského bytu, bytu ministerstva vnitra nebo družstevního bytu.

(2) Odvolání z příkazu k vyklizení nelze odejmout odkladný účinek.

(3) Příkaz k vyklizení je vykonatelný jen tehdy, potvrdí-li jej okresní soud. Soud potvrdí příkaz, je-li vydán v soulase se zákonem, jinak jej zruší.

(4) O návrzích na potvrzení příkazu k vyklizení rozhoduje soud, v jehož obvodu je sídlo místního národního výboru, který vydal příkaz.“

15. § 53 odst. 2 zní:

„(2) Příkaz k vyklizení bytu lze vydat i tehdy, jestliže uživatel bytu nezaplatí místní poplatek z bytu za 6 měsíců nebo přesahuje-li dlužná částka poplatku nájemné nebo cenu užívání bytu za tři měsíce.“

16. Za § 55 se vkládá § 55a, který včetně nadpisu zní:

„Vyklizení bytu ve prospěch vlastníka rodinného domku

Místní národní výbor může vydat příkaz k vyklizení bytu nájemníkovi, který bydlí v rodinném domku a bez řádného důvodu odmítá svůj byt uvolnit pro nastěhování vlastníka tohoto domku nebo jeho ženatého (vdaného) dítěte, ač má nájemník

možnost přestěhovat se do jiného bytu, který má všechny náležitosti náhradního bytu (§ 62).“

17. § 62 zní:

„(1) Náhradní byt musí být zdravotně nezávadný, jakož i jinak způsobilý k obvyklému užívání a zdravotně vhodný a musí počtem i rozměry obytných místností být vzhledem k počtu příslušníků domácnosti příštího uživatele přiměřený jeho bytové potřebě.

(2) Osobám, které bydlí v menších než přiměřených bytech a jež jsou povinny vyklidit zaměstnanecký nebo domovnícký byt proto, že bez vážných důvodů přestaly vykonávat své zaměstnání, s nímž je spojeno užívání bytu, lze přidělit náhradní byt o stejném úhrnu podlahové plochy, jako je byt, který má být vyklizen. Obdobně lze postupovat proti osobám, které jsou povinny vyklidit byt pro neplacení nájemného.

(3) Náhradní byt se přiděluje v téže obci; v jiné obci lze jej přidělit toliko v případech uvedených v § 49 a 58.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i o náhradních bytech při soudní exekuci vyklizením bytu (§ 556 o. s. ř.).“

18. § 65 odst. 2 zní:

„(2) Jiným uživatelům, kteří jsou povinni vyklidit byt na příkaz k vyklizení, může místní národní výbor nahradit stěhovací náklady zcela nebo zčásti, nelze-li na uživateli bytu spravedlivě požadovat, aby je hradil ze svého. Při příkazech k vyklizení vojenských bytů nebo bytů ministerstva vnitra podle § 58 hradí tyto náklady vojenská správa nebo krajská správa ministerstva vnitra. Při příkazech k vyklizení ve prospěch vlastníka rodinného domku (§ 55a) hradí stěhovací náklady osobě, která je povinna vyklidit byt, vlastník rodinného domku.“

19. § 71 zní:

„(1) Národní výbor hlavního města Prahy může stanovit, že některé úkoly podle tohoto zákona bude z důvodu účelnosti sám obstarávat.

(2) Městské národní výbory v Bratislavě, Brně, Ostravě a Plzni mohou určit se souhlasem krajského národního výboru, které úkoly podle tohoto zákona budou z důvodu účelnosti obstarávat.“

20. § 72 odst. 2 zní:

„(2) O odvolání z rozhodnutí náčelníka podle tohoto zákona rozhoduje náčelník příslušné krajské vojenské ubytovací a stavební správy.“

21. § 77 zní:

„(1) Za podnikové byty se považují byty, které dne 31. prosince 1956 byly organizace oprávněny přidělovat svým zaměstnancům, jakož i jednotlivé byty, které organizace získaly nebo získají po 31.

prosinci 1956 ze státní bytové výstavby pro trvalé ubytování vlastních zaměstnanců.

[2] Ve smyslu tohoto zákona se za podnikové byty nepovažují byty vystavěné v podnikové bytové výstavbě z vlastních volných prostředků podniků a jiných zdrojů, kterých je možno k tomuto účelu použít (§ 27 č. 2).“

22. § 78 odst. 1 č. 1 zní:

„[1] Vojenskými byty se rozumějí

1. všechny byty v obytných domech určených výhradně pro ubytování vojáků z povolání a jednotlivé byty, které vojenská správa získává z nové bytové výstavby;“

23. § 79 zní:

„Za byty ministerstva vnitra se považují byty v obytných domech určených výhradně pro ubytování příslušníků ministerstva vnitra v činné službě a jednotlivé byty, které krajská správa získává z nové bytové výstavby.“

24. § 80 zní:

„Podnikové byty, vojenské byty a byty ministerstva vnitra nepozbývají své povahy, byl-li dům předán do správy domovní správě; v těchto případech je příslušné organizací, náčelníku nebo krajské správě zachováno právo účastníka soudního řízení v nájemních věcech. Prováděcí předpisy stanoví, která práva, jež ve věcech upravených tímto zákonem náleží vlastníku domu, přísluší v těchto případech, jakož i u vojenských bytů uvedených v § 78 odst. 1, organizací, náčelníku nebo krajské správě.“

25. § 82 včetně nadpisu zní:

„Byty ze státní bytové výstavby

Národní výbory hospodaří s byty ze státní bytové výstavby tak, aby státní bytová výstavba přede-
vším

1. napomáhala rozvoji těch odvětví a závodů, jejichž provoz je podmíněn přesídlením stálých pracovních sil do blízkosti pracovišť;

2. zabezpečovala ubytování pracovníků nezbytných služeb;

3. poskytovala ubytování rodinám nižších příjmových kategorií, zejména rodinám s více dětmi, v místech se zvýšenou potřebou pracovních sil pro základní průmyslová odvětví.“

26. § 86 zní:

„[1] Zaměstnaneckými byty se rozumějí byty zřízené při veřejných nebo provozních budovách, jakož i byty vystavěné při provozních objektech, při zdravotnických zařízeních nebo při ústavech sociální péče a užívané ve všech případech pro ubytování zaměstnanců, kteří jsou pověřeni střežením těchto budov (objektů, ústavů a zařízení), nebo jsou z jiných služebních důvodů povinni v nich bydlet proto, že by jinak byl ohrožen provoz podniku (ústavu, zařízení), nebo znemožněn výkon jejich zaměstnání.

[2] V pochybnostech, zda určitý byt má povahu bytu zaměstnaneckého, rozhodne po projednání s organizací a se závodním výborem základní organizace Revolučního odborového hnutí místní národní výbor.“

27. § 87 zní:

„O bytech v budovách církví a náboženských společností a jejich složek, jakož i o bytech určených v jiných budovách pro ubytování duchovních církví a náboženských společností může místní národní výbor činit opatření podle tohoto zákona jen se souhlasem okresního národního výboru.“

28. § 90 zní:

„Ústřední úřad pro věci národních výborů vydá předpisy potřebné k provedení tohoto zákona.“

Čl. II

Vedoucí Ústředního úřadu pro věci národních výborů se zmocňuje, aby vyhlásil úplné znění zákona o hospodaření s byty, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.